Raad van State

200708087/1.
Datum uitspraak: 30 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/55400 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2007, verzonden op 23 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

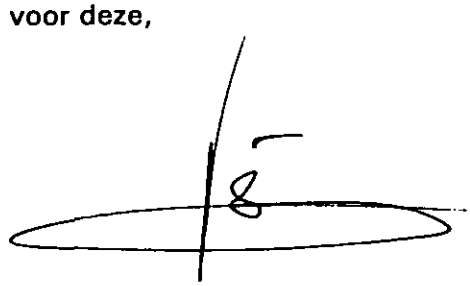
w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2008

91-566.
Verzonden: 30 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 55400

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 19 oktober 2007

in de zaak van:

geboren op , van Ghanese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: S.S. Jangali, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiseres heeft op 28 december 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel 'verblijf bij partner'. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 15 maart 2006 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 6 augustus 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 16 oktober 2006 niet-ontvankelijk verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 10 november 2006 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 7 september 2007. Eiseres en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 In afwijking van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is in artikel 69, eerste lid van de Vreemdelingenwet (Vw) bepaald dat de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift vier weken bedraagt.

2.3 Ingevolge 6:8, eerste lid, Awb vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekend gemaakt.

2.4 Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, Awb geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot één of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie de aanvrager.

2.5 In artikel 6:11 Awb is bepaald dat ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege blijft indien niet redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.6 Ingevolge artikel 7:2 van de Awb stelt een bestuursorgaan, voordat het op bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.

2.7 Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.8 Verweerder heeft het bezwaar van eiseres van 6 augustus 2006 niet-ontvankelijk verklaard, omdat het bezwaar niet binnen de in artikel 69, eerste lid, Vw gestelde termijn is ingediend. Met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb is afgezien van het horen van eiseres.

2.9 De rechtbank gaat uit van de volgende feiten. Eiseres heeft op 28 december 2005 een aanvraag ingediend om afgifte van een mvv. Op 3 augustus 2006 heeft haar gemachtigde bij de Visadienst telefonisch geïnformeerd naar de stand van zaken in het dossier van eiseres. In dat gesprek heeft de Visadienst medegedeeld dat op 15 maart 2006 een beslissing op de aanvraag is genomen en naar de gemachtigde is toegezonden. De gemachtigde van eiseres heeft daarop geantwoord dat zij, noch eiseres zelf, noch de bij de aanvraag betrokken referent het besluit van 15 maart 2006 hebben ontvangen. Verweerder heeft naar aanleiding van dat telefoongesprek bij fax en brief van respectievelijk 14 en 17 augustus 2006 een afschrift van een brief van 15 maart 2006 van verweerder aan de gemachtigde toegezonden, waarbij een afschrift van het besluit van 15 maart 2006 als bijlage is gevoegd. Op die brief en dat afschrift is met een stempel de tekst "verzonden 17 maart 2006" geplaatst. In de aanhef van de brief aan de gemachtigde is het correcte postbusnummer van de gemachtigde vermeld. Ook heeft verweerder een (concept) minuut in het geding gebracht, waarop eveneens met een stempel de tekst "verzonden 17 maart 2006" is geplaatst.

2.10 Verkort weergegeven heeft eiseres in beroep het volgende aangevoerd. Eiseres is van mening dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat het besluit van 15 maart 2006 op 17 maart 2006 aan eiseres of haar gemachtigde is verzonden. Op grond van alleen de stempels met de tekst "verzonden 17 maart 2006" kan dat niet worden aangenomen. Het gaat te ver om de (concept) minuut als bewijs van verzending aan te merken, nu dit een intern stuk is en het bovendien diverse gebreken vertoont. Zo ontbreken bepaalde paraafjes die zouden aantonen dat het stuk intern op de juiste wijze is behandeld. Eiseres heeft er voorts op gewezen dat in de lange keten van de postbezorging van alles fout kan zijn gegaan. Ook heeft eiseres gewezen op de opmerking in de brief van 15 maart 2006 aan de gemachtigde, dat eiseres door verweerder van de beschikking van 15 maart 2006 op de hoogte wordt gebracht. Dat klopt volgens eiseres, want de beschikking moest ook aan haar worden uitgereikt. Meestal gebeurt dat door tussenkomst van de Nederlandse ambassade, indien de betrokkene in het buitenland verblijft. Eiseres verblijft in Ghana, zodat verweerder de originele beschikking dan ook aan de Nederlandse ambassade in Accra zal hebben

gestuurd, die de beschikking echter nooit aan eiseres heeft uitgereikt. Eiseres heeft voorts aangevoerd dat verweerder vaker fouten maakt met postverzending. Ter illustratie van die stelling heeft zij een aantal brieven en e-mails overgelegd aan ambassades en de Nationale Ombudsman, waarin zij melding maakt van fouten in de bezorging van post van verweerder aan ambassades. Zo meldt de gemachtigde in een aantal brieven dat post naar haar adres is verzonden in plaats van naar de ambassade waar die post volgens de gemachtigde had moeten worden bezorgd. In een brief aan de Nationale Ombudsman meldt de gemachtigde voorts dat het standaard voorkomt dat de IND geen ontvangstbevestigingen of positieve beslissingen aan de gemachtigde stuurt. Ook heeft eiseres een brief van verweerder aan de Nederlandse ambassade in New Delhi overgelegd, die in mei 2007 kennelijk per ongeluk op het adres van de gemachtigde van eiseres is bezorgd. Voorts heeft eiseres aangevoerd dat zij ten onrechte niet is gehoord, nu het bezwaar niet kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.11 De rechtbank overweegt als volgt.

2.12 Volgens vaste jurisprudentie dient verweerder aannemelijk te maken dat het besluit van 15 maart 2006 is verzonden, nu het besluit niet aangetekend is verzonden en eiseres ontkent het besluit te hebben ontvangen. Verweerder heeft ter zitting toegelicht, dat de stempel met de tekst "verzonden [datum]" in de postkamer van de Visadienst pas op uitgaande stukken wordt geplaatst op het moment dat die stukken daadwerkelijk aan het postbezorgingbedrijf worden meegegeven. Reeds op grond van de constatering dat op de begeleidende brief bij dat besluit, alsmede op de overgelegde bijbehorende (concept) minuut een stempel met de tekst "verzonden 17 maart 2006" is geplaatst en in de aanhef van die begeleidende brief het op dat moment correcte adres van de gemachtigde van eiseres is vermeld, heeft verweerder - mede gezien voormelde uitleg van verweerder - aannemelijk gemaakt dat die brief met het afschrift van het besluit van 15 maart 2006 op 17 maart 2006 naar de gemachtigde van eiseres is verzonden. Dat de (concept) minuut mogelijke gebreken en onduidelijkheden vertoont, niet de verzenddatum betreffende, doet daar niet aan af.

2.13 Nu verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat hij de brief met het afschrift van het besluit van 15 maart 2006 op 17 maart 2006 aan de gemachtigde van eiseres heeft verzonden, ligt het vervolgens op de weg van eiseres om de ontvangst daarvan op niet ongeloofwaardige wijze ontkennen. Daarin is eiseres niet geslaagd met de algemene opmerking dat in de keten van de postbezorging allerlei fouten denkbaar zijn, nu het zoekraken van op normale wijze ter post bezorgde brieven doorgaans tot de hoge uitzonderingen behoort. Evenmin leidt de verwijzing naar de brieven en e-mails van de gemachtigde van eiseres aan de ambassade en de Nationale Ombudsman tot het oordeel dat eiseres de ontvangst van het besluit van 15 maart 2006 op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend. Geen van die brieven heeft immers betrekking op onjuiste adressering of verzending van voor de gemachtigde van eiseres bestemde post van verweerder, met uitzondering van de algemene opmerking dat het standaard voorkomt dat de IND geen ontvangstbevestigingen of positieve beslissingen aan de gemachtigde stuurt, maar die opmerking is niet met concrete voorbeelden gestaafd. Voorts is gesteld noch gebleken dat de poststukken, waarnaar in die brieven wordt verwezen, net als de brief van 15 maart 2006 waren voorzien van een juiste adressering en de stempel met de tekst "verzonden [datum]". Door het overleggen van de brief van verweerder aan de Nederlandse ambassade in New Delhi, die op het adres van de gemachtigde van eiseres is bezorgd, heeft eiseres weliswaar aangetoond dat het mogelijk is dat een brief met de juiste adressering en een stempel met de tekst

"verzonden [datum]" toch aan een onjuist adres wordt verzonden, maar niet dat dit zo vaak voorkomt dat de juiste verzending van een dergelijke brief in het algemeen niet aannemelijk is.

2.14 Naar het oordeel van de rechtbank moet het ervoor worden gehouden dat de gemachtigde van eiseres kort na de verzending op 17 maart 2006 het besluit in afschrift heeft ontvangen. Het bezwaarschrift van 6 augustus 2006 is derhalve niet tijdig ingediend. Gesteld noch gebleken is van omstandigheden op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het te laat indienen van het bezwaarschrift verschoonbaar is. Het bezwaar is dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.15 Ten aanzien van de beroepsgrond die ziet op de hoorplicht overweegt de rechtbank het volgende. In bezwaar heeft eiseres (slechts) naar voren gebracht dat zij de beslissing van 15 maart 2006 niet eerder dan per fax van 14 augustus 2006 heeft ontvangen en dat zij geen verzendbewijs van het besluit van 15 maart 2006 heeft ontvangen. Daarbij heeft zij voorts betoogd, dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel doordat niet is gebleken dat verweerder haar het besluit per aangetekend schrijven of per fax heeft toegestuurd. Gezien het voorgaande was op grond van hetgeen in het bezwaarschrift is aangevoerd op voorhand in redelijkheid geen twijfel mogelijk dat het bezwaar niet-ontvankelijk was. Verweerder heeft dan ook kunnen afzien van het horen van eiseres.

2.16 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.17 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 55400

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 19 oktober 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. M.F. Ferdinandusse, griffier.

Afschrift verzonden op: 23 -10- 2007

Coll:

Rechtsmiddel
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

I

Advocatenkantoor Jangali

mw mr S.S. Jangali

Hoogoord 3 B
1102 CA Amsterdam Z.O.
Telefoon 020 - 691 11 99
Telefax 020 - 696 32 67

Correspondentieadres:
Postbus 23488
1100 DZ Amsterdam Z.O.

Totaal: 11 pagina's

Tevens per telefax: 070 - 365 13 80
(originele brief tevens per post)

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
6892
B 19 NOV 2007
ZAAKNR. 200708087/1/V2
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Amsterdam: 19 november 2007
Uw Referentie:
Dossiernummer: 351-07-SJ

Inzake:
Betreft: **Hoger beroepschrift ingevolge de Vreemdelingenwet 2000.**

geboren op van Ghanese nationaliteit (taal: Engels), vrouw, wonende, althans verblijvende te Ghana, te dezen vertegenwoordigd door, en uitdrukkelijk domicilie kiezende bij, haar bepaaldelijk gevolmachtigde mr. S.S. Jangali, advocaat te Amsterdam, kantoorhoudende aan de Hoogoord nummer 3B te Amsterdam (postcode 1102 CA), telefoon: 020 – 6911199; telefax: 020 – 6963267, die voorts verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft het volgende te kennen:

Appellante heeft op 10 november 2006 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats te Haarlem, tegen de beslissing van de Minister van Buitenlandse Zaken waarbij haar bezwaarschrift inzake de verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf, niet-ontvankelijk is verklaard.

Bij uitspraak d.d. 19 oktober 2007 (registratienummer AWB 06/55400) heeft voornoemde rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appellante op 23 oktober 2007 is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak is bijgevoegd.

Appellante kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Appellante voert ter onderbouwing van haar hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak.

Advocatenkantoor Jangali

Grief 1

Appellante voert aan dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard omdat de rechtbank ten onrechte heeft aangenomen dat het bezwaarschrift niet-ontvankelijk is. De rechtbank heeft ten onrechte aangenomen in rechtsoverweging 2.12 dat verweerder genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt dat de primaire beslissing d.d. 15 maart 2006 bekend is gemaakt op 17 maart 2006.

In de beslissing op bezwaar d.d. 16 oktober 2006 staat vermeld dat de beslissing van 15 maart 2006 via de Nederlandse Ambassade bekend is gemaakt. In de begeleidende brief d.d. 15 maart 2006 bij de beslissing van 15 maart 2006 staat eveneens vermeld dat appellante zelf van deze beslissing op de hoogte wordt gebracht.

Uit de dossierstukken blijkt op geen enkele wijze, en is ook geenszins door verweerder aangetoond, dat deze beslissing naar de Nederlandse Ambassade is gezonden. De beslissing van 15 maart 2006 is nimmer aan appellante uitgereikt. Uit geen enkel dossierstuk blijkt dat die beschikking wel aan appellante is uitgereikt. Navraag bij de Nederlandse Ambassade heeft niet opgeleverd dat de beschikking van 15 maart 2006 daar is aangekomen. Derhalve is de beschikking van 15 maart 2006 nimmer aan appellante bekend gemaakt. Ter zitting heeft verweerder bevestigd dat er geen enkel bewijs aanwezig is van verzending of uitreiking van de beschikking aan appellante.

Ten onrechte gaat de rechtbank in haar uiteindelijke oordeelsvorming in het geheel niet in op de in beroep aangevoerde argumenten dat in de begeleidende brief van verweerder bij de beschikking d.d. 15 maart 2006 het volgende staat vermeld:

- " wordt door mij van deze beslissing op de hoogte gebracht".

Deze zinsnede houdt in dat verweerder de originele beschikking aan appellante zend ter uitreiking. Het op de hoogte brengen van een persoon in het buitenland gaat altijd door tussenkomst van de Nederlandse Ambassade. De rechtbank deelt in rechtsoverweging 2.10 mee dat appellante gesteld zou hebben dat uitreiking in het buitenland "meestal gebeurt door tussenkomst van de Nederlandse Ambassade". Dit is evenwel onjuist, want appellante heeft in beroep gesteld "dat dit altijd gebeurt door tussenkomst van de Nederlandse Ambassade".

Gezien deze werkwijze van verweerder kan niet anders dan geconcludeerd worden dat verweerder zelf zowel in de beslissing in primo als in de beslissing op bezwaar uitgaat van het feit dat de originele beschikking naar de Nederlandse Ambassade in Accra is gezonden ter uitreiking.

Uit het feit dat op geen enkele wijze is aangetoond en ook niet aannemelijk is gemaakt dat de beslissing in primo daadwerkelijk naar de Nederlandse Ambassade in Accra is gezonden, moet worden geconcludeerd dat deze feitelijk handeling nimmer heeft plaats gevonden en derhalve de beschikking nimmer aan appellante is uitgereikt. De uitreiking aan appellante heeft overigens tot op heden nog nimmer plaats gevonden middels uitreiking via de Nederlandse Ambassade.

Nu ook de concept-minuut geen melding maakt van uitreiking aan appellante, is dit feit onomstotelijk aangetoond. Indien de concept-minuut betrouwbaar zou zijn in casu, dan had daarin melding moeten worden gemaakt van uitreiking aan appellante.

Advocatenkantoor Jangali

Met betrekking tot de vraag of uit de concept-minuut vervolgens de conclusie kan worden getrokken dat de beschikking naar gemachtigde is gezonden, het volgende.

Aan de concept-minuut kleven diverse gebreken die van zodanige aard zijn, dat de rechtbank ten onrechte geconcludeerd heeft dat verweerder met de concept-minuut aannemelijk dat het besluit van 15 maart 2006 op 17 maart 2006 aan gemachtigde is verzonden.

Deze gebreken zijn als volgt:

1. In de concept-minuut betreffende de beslissing in primo wordt niet gesproken over een uitreiking via de Nederlandse Ambassade, terwijl blijkens de beslissing op bezwaar en de beslissing in primo (begeleidende brief daarbij) wel expliciet melding wordt gemaakt van het feit dat originele beschikking uitgereikt wordt via de Nederlandse Ambassade. Immers, bij het puntje "meezenden" wordt slechts één verzendeenheid vermeld, en niet twee verzendeenheden;

2. Op de concept-minuut staat bij het punt TVC geen paraaf en datum vermeld. TVC staat voor tekstverwerken en kopiëren. Deze informatie is van belang omdat daarmee het bewijs is geleverd dat op een bepaalde datum de beschikking definitief is gemaakt en gekopieerd. Er is twijfel of er wel een definitieve eindbeschikking is verwerkt omdat de beschikking in primo niet is ondertekend, terwijl het begeleidend schrijven wel is ondertekend. Het valt niet in te zien waarom het begeleidend schrijven wel kon worden ondertekend, en de beschikking zelf niet.

3. Op de concept-minuut staat bij het punt "exped" geen paraaf en datum vermeld. Exped staat voor expeditie. Daar dient de persoon die voor de feitelijke verzending zorg draagt, zijn paraaf te zetten voor de verzending en tevens de datum van de werkelijke verzending

Gelet op deze discrepanties en gebreken, kleven er zodanige ernstige onzekerheden en onduidelijkheden aan de wijze waarop verweerder in casu voor de verzending zou hebben zorg gedragen, dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt dat met de concept-minuut aannemelijk is gemaakt dat het besluit van 15 maart 2006 is gezonden op 17 maart 2006 naar de gemachtigde. Daarbij wijst appellante er expliciet op dat verweerder zich enkel heeft beroepen op deze buitengewoon gebrekkige concept-minuut als bewijs van verzending. Enig ander bewijs heeft verweerder niet geleverd.

Grief 2

Voor het geval UEA op het standpunt zou staan dat verweerder met de conept-minuut wel aannemelijk zou hebben gemaakt de beschikking naar gemachtigde te hebben verzonden "guod non", voert appellante het volgende aan. Ten onrechte heeft de rechtbank in haar uitspraak onder punt 2.13 geoordeeld, dat appellante er niet in is geslaagd de ontvangst van de beschikking op niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen. Appellante stelt dat zij wel op een geloofwaardige manier aannemelijk heeft gemaakt dat zij de beschikking niet heeft ontvangen.

Advocatenkantoor Jangali

Zij voert daartoe het volgende aan.

1. De rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan de argumenten van appellante, waarbij zij aangeeft op welke wijze in de keten van postbezorging fouten gemaakt kunnen worden, door de opmerking dat het zoekraken van op normale wijze ter post bezorgde brieven een hoge uitzondering. Appellante heeft echter aangeven dat uit de concept-minuut, met al de gebreken die daaraan kleven, niet blijkt dat de beschikking het gebouw van verweerder überhaupt heeft verlaten. Appellante betoogt dat eiser in een situatie als onderhavige, waarin vaststaat dat verweerder niet de beschikking heeft uitgereikt aan appellante, maar dat tot tweemaal toe in het begeleidend schrijven en de beschikking stelt, er wel degelijk aanleiding is om te veronderstellen dat in de postkamer van verweerder zaken fout zijn gegaan. De beschikking is immers evenmin naar gemachtigde gezonden.

2. De rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan de bewijsstukken die appellante heeft overgelegd, ter onderbouwing van haar stelling dat er in de postkamer van verweerder regelmatig post niet wordt verwerkt zoals het moet gebeuren. Daarbij heeft appellante verwezen naar diverse zaken in haar praktijk. Zo heeft zij onder andere verwezen naar de zaak : (bijlage 4 van het beroepschrift van 12 december 2006, zijnde de brief van 6 april 2006 aan de Ambassade te India), waarbij de Visadienst had aangegeven dat er positief was beslist op de mvv aanvraag en dat deze naar de ambassade was gezonden, maar de ambassade de ontvangst daarvan ontkende. Ook is door appellante verwezen naar de zaak _ (bijlage 5 van het beroepschrift van 12 december 2006, zijnde de brief van 2 oktober 2006 aan de Nationale Ombudsman),waarin betrokkene zich erover beklaagde dat het positief advies op de mvv aanvraag door de Visadienst zou zijn gezonden naar de ambassade, maar de ambassade deze stukken niet had ontvangen. Verder verwijst appellante naar de zaak (bijlage 2 en 3 van het beroepschrift van 12 december 2006, zijnde de een brief aan de Nederlandse ambassade te Accra en een e-mail). In deze zaak heeft verweerder de originele brief met het positief advies voor de afgifte van de mvv aan een cliënt, naar gemachtigde gezonden en niet naar de ambassade.

   Dit zijn allemaal brieven uit 2006, waarin net als in onderhavige zaak verweerder beweert dat die zijn verwerkt door de postkamer, maar waarbij het evident is dat daarbij iets fout is gegaan.. Ook is door appellante nog naar een aantal andere zaken uit 2006 verwezen, waarbij de informatie van verweerder over verzending van stukken evenmin klopte. Verweerder heeft de juistheid van de gegevens van de overgelegde producties niet betwist. Gezien het feit dat het gaat om een selectie van stukken in zaken van gemachtigde, is het realistisch om te veronderstellen dat er in die periode ook in andere zaken van andere gemachtigde, dingen niet zijn gegaan zoals het behoorde op de postkamer van verweerder. Het gaat derhalve in onderhavige zaak, anders dan de rechtbank oordeelt, niet om een iets dat niet vaak voorkomt.

Advocatenkantoor Jangali

Grief 3

Appellante voert aan dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen in rechtsoverweging 2.15 dat verweerder had kunnen afzien van het horen van appellante.

Blijkens de Memorie van Toelichting bij artikel 7:3 Awb (TK 1988-1989, 21221, nr. 3), kan het horen alleen achterwege blijven indien redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over de niet-ontvankelijkheid of wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener van het bezwaarschrift ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie. Hieruit volgt dat de uitzonderingsbepalingen op de hoorplicht restrictief geïnterpreteerd dienen te worden. In casu had verweerder dienen te horen. Hierbij is het volgende van belang.

Appellante heeft niet in bezwaar de gelegenheid gekregen om de argumenten van verweerder waarom verweerder meent dat de beschikking in primo is verzonden, te bespreken en te weerleggen. De Minister van Buitenlandse Zaken beroept zich op gegevens die voor appellante niet kenbaar waren uit de beslissing in primo. Immers, in de beslissing in primo stond vermeld dat de beschikking aan appellante zelf wordt uitgereikt.

Verder zijn van belang de discrepanties en gebreken zoals hierboven reeds uiteengezet. Gelet hierop kleven er zodanige onzekerheden en onduidelijkheden aan de wijze waarop verweerder in casu voor de verzending zou hebben zorggedragen, dat ook op grond hiervan niet had mogen worden afgezien.

Voorts is van belang dat het verweerder uit de eigen beslispraktijk bekend had moeten zijn dat gemachtigde bij het indienen van bezwaar nagenoeg nooit een beroep hoeft te doen op verschoonbare termijnoverschrijding. Appellante is met voorbeelden gekomen met betrekking tot fouten in de postverwerking (administratieve handelingen) bij verweerder. Daarom had in bezwaar gehoord moeten worden.

Horen dient uitgangspunt te zijn. Horen kan alleen achterwege blijven indien het evident is dat het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is. In casu is daarvan geen sprake. Derhalve had verweerder dienen te horen. Appellante stelt dat gezien al het aangevoerde na het horen de redelijke kans had bestaan dat het bezwaar gegrond was verklaard.

Derhalve voert appellante aan dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de door appellante in beroep aangevoerde argumenten dat verweerder had dienen te horen in bezwaar.

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde verzoekt appellante Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen.

Voorts verzoekt appellante Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellante in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken, en voorts te bepalen, dat aan appellante het door haar in beide instanties betaalde griffierecht zal worden vergoed.

Advocatenkantoor Jangali

Amsterdam, 19 november 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde,

mr S.S. Jangali

Bijlage: uitspraak d.d. 19 oktober 2007 van de Rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Haarlem.